

Р а ш к о

Какво се хилишъ? Хайде върви кждето ще ходишъ, махай се отъ главата ми. (Любенъ излиза; Рашко продължава да чисти)

А н и ч к а (влиза; въ разкошенъ тоалетъ, съ скжпа кожа, която оставя на закачалката).

А н и ч к а

Съ кого приказваше, бай Рашко?

Р а ш к о

Съ Любена. Още съмнало-несъмнало, той на пощата отива. (Приближава се до бюрото на Аничка, дето тя вече е седнала). Аничке, вижъ тазъ смѣтка, дето съмъ купувалъ едно-друго за банката. Давалъ съмъ мои пари. Насъбраха се доста, трѣбва да ми се платятъ, че нѣмамъ.

А н и ч к а (разглежда смѣтката)

Кибритъ, червенъ восъкъ, мастило, пера, пликове и т. н., всичко туй разбирамъ, но що е туй: вали дъждъ — 6 лева, вали дъждъ — 6 лева, вали дъждъ — 6 лева...

Р а ш к о

Хъмъ... Нали г-нъ директора ми каза, кога ходя нѣкжде, да се качвамъ на трамвай, само когато е лошо времето. Е, азъ съмъ писалъ тамъ, че е валѣло дъждъ и съмъ далъ 6 лева за трамвай.